

**මායා
බෝතලය**

සුගානි සසස්ලා විජේකෝන්

මාසා බෝතලය

යුගානි යසස්මා විජේකොන්

කතෘගේ වෙනත් කෘති

සමනලයා සහ මී මැස්සා

අපේ සෙල්ලම් ගෙදර

මහාමායා බාලිකා විදුහල, මහනුවර

6 ශ්‍රේණිය

2025-02-08

ISBN -978-624-208-885-3

පිටුම

නිති දැනුමෙන් පෝෂණය කරන්නට වෙර දරන,
මාගේ සදාදරණිය විදුහල්පතිතුමිය,
පත්තිභාර ගුරුතුමිය ,
ඇතුළු ගුරු මව්පියවරුන්ටත්,
මා පෝෂණය කරන, ඇතිදැඩි කරන
මාගේ මව්නී, පියාණෙනි ඔබ දෙපළටත්,
මා වැනිම දැනුම හඹා යන
මාගේ සොයුරු කැළටත්
මේ පොත ආදරයෙන් පුද කරමි.

*****

පෙරවදන

සාහිත්‍යය දියුණුව රටක සංවර්ධනය මගින් මිනුම් දැන්විය ලක් ඉතිහාසයේ කෝට්ටේ, දඹදෙණි යුග කැපීපෙනෙන්නේ ද සාහිත්‍යමය වශයෙන් ප්‍රබෝධවත් කාලපරිච්ඡේද

නිසාය. එසේ නම් මහාමායා ඉතිහාසයේ ද සාහිත්‍යමය වශයෙන් ස්වර්ණමය අවධිය මෙයයි දැනට වසර ගණනාවක සිට අපගේ දියණියන් ග්‍රන්ථකරණය තුළින් විස්කම් පැම එයට හේතුවයි. පාසල තුළ පොත් ලියන සංස්කෘතියක් ගොඩ නගා එය රටේම පාසල් පද්ධතියට ව්‍යාප්ත කර මෙවර ගෝලීය ශිෂ්‍ය ප්‍රජාව ම ඊට සම්බන්ධ කරගැනීමට අප ගත්කතුවරියන් සමත්වීම සුවිශේෂ සිදුවීමකි.

ඉන් ඔබ්බට යමින් මෙවර පාසල් ප්‍රජාවම ආදි කතෘ කරන අත්වදස්සි මානිමිපාණන් වහන්සේට උපහාර පිණිස අතිත යතිවර ලේඛක සම්ප්‍රදාය රට තුළ යළි ගොඩනගන්නට පිරිවෙත් ශිෂ්‍ය භික්ෂූන් වහන්සේලා ද ග්‍රන්ථකරණයට යොමුකරන **“තෙරණගත්කරණී”** ව්‍යාපෘතිය හඳුන්වා දෙන්නට විය.

මෙම ගාස්ත්‍රිය සහ ගාසනික සේවාවෙන් රටේ පාසල් අධ්‍යාපනයේ සහ පිරිවෙත් අධ්‍යාපනයේ ගුණාත්මක වෙනසක් ඇතිකරන්නට නායකත්වය දීමට ලැබීම එහි විදුහල්පතිනිය වශයෙන් මා හට අභිමානයක් වන අතරම පාසලක් වශයෙන් ලබන ජයග්‍රහණයක් ද වෙයි. පිවිතයේ මුල් අවධියේම තම සහජ කුසලතාව හඳුනාගනිමින් ලේඛන කරණයට යොමුවීමේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස එළිදැකින මෙම කෘතිය ඉදිරි අධ්‍යාපනය සඳහා මෙන්ම අනාගත දිවිය සඳහා අත්වැලක් වනු හෝ අනුමානය.

විදුහල්පතිනිය,
ගයිකලා සේනාධිර,
මහාමායා බාලිකා විද්‍යාලය - මහනුවර.

එක දවසක් පුංචි ගැනු ළමයෙක් පළතුරු
ටිකක් එකතු කරගන්න කියලා කැලෑවට ගියා.
ඊට පස්සේ එයා පළතුරු හොය හොය
ඉන්නකොට එයාට අසරණ වෙච්ච ආච්චි
කෙනෙක් හම්බවුණා.

රිට පස්සේ ඒ ආවිච්චි පුංචි ගැණු ළමයාට කිව්වා අනේ පුංචි ළමයෝ මට වතුර ටිකක් දෙන්න පුලුවන්ද කියලා ඇහුවා රිට පස්සේ පුංචි ගැණු ළමයාට ඒ අසරණ ආවිච්චි ගැන දුක හිතුණා. රිට පස්සේ ඒ අසරණ ආවිච්චිට එයා වතුර ටිකක් දුන්නා.

අනේ දුවේ ඔයාට ගොඩක් ස්තූතියි. ඒක පුළු
දෙයක්නේ. ඔයා මේ කරපු දේ වෙනුවෙන් මම
මොනාද ඔයාට කරන්න ඕනේ.

“ එහෙම ඕන්නෑ අවිච්චි.... මේක මම කර කිරි
දෙයක් බලාපොරොත්තුවෙන් නෙවෙයි.”

“ඒකට කමක් නෑ. ඔයා මේ බෝතලේ
ගන්නකෝ, මේ බෝතලය ඔයාට ගොඩක්
වටිනාවා.... මොකද කියනවනම් මේ බෝතලේ
එසේ මෙසේ බෝතලයන් නෙවෙයි. මේකෙන්
අපිට ඕන දෙයක් මවන්න පුළුවන්.”

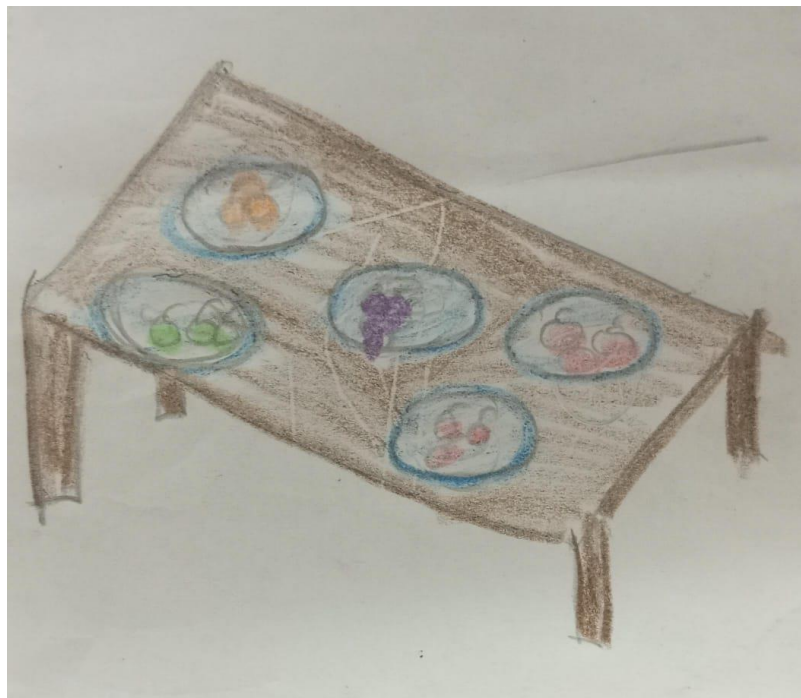
ඔයා මේක අරගෙන තුන් පාරක් අනේ පුංචි බෝතලේ කියලා මතුවලා ඔයාට ඕන දේ කියන්න එතකොට ම මේකෙන් ඔයාට ඕන දේ මැවෙයි.

“අනේ ගොඩක් ස්තූතියි ආච්චි.”

කියලා මේ පුංචි ගැණු ළමයා බෝතලේ ගත්තා.

ඊට පස්සේ මේ පුංචි ගැණු ළමයා මේ බෝතලෙන් අරගෙන ගෙදර ගියා.

ඊට පස්සේ අර ආවිච්චි කිව්වා වගේ තුන් පාරක් මතුරලා බැලුවා. “අනේ පුංචි බෝතලේ, අනේ පුංචි බෝතලේ, අනේ පුංචි බෝතලේ, අනේ පුංචි බෝතලේ මට පලතුරු ටිකක් මවලා දෙන්න,” කියලා කිව්වා. එතකොට එක පාරට ම පලතුරු ටිකක් මැවුනා. පුංචි ගැණු ළමයා පුදුම වුණා.

ඊට පස්සේ මේ පුංචි ගැණු ළමයා පලතුරු වික
කාලා මායා බෝතලය මේසය උඩින් තිබ්බා ඊට
පස්සේ මේ පුංචි ගැණු ළමයා එළියේ ඇවිදින්න
ගියා.

ඒ අතරේ මේ පුංචි ගැණු ලමයාගේ අම්මා ගෙදරට ආවා. ඊට පස්සේ ඒ අම්මා දැක්කා මේසය උඩ බෝතලයක් තියෙනවා. ඊට පස්සේ අම්මා මේ බෝතලය වැඩක් නැති වෙයි කියලා විසිකරා. ඊට පස්සේ පුංචි ගැණු ලමයා ගෙදර ආවා. එයා ආවට පස්සේ එයා මේ සය උඩින් තිබ්බ බෝතලය තිබුනො නෑ.

රිච් පස්සේ එයා ඒ බෝතලය හැම තැනම හෙවිවා ඒත් එයාට කොහෙවත් ඒක තිබ්ලා හම්බුනේ නෑ. එයාට ගොඩක් දුක හිතුනා. රිච් පස්සේ එයා අම්මගෙන් ඇහුවා මේ බෝතලය දැක්කද කියලා.

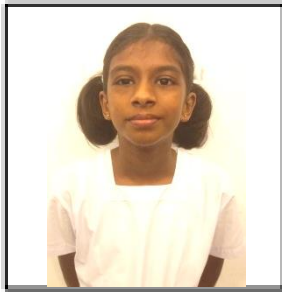
රිච් පස්සේ අම්මා කිව්වා මං ඒක දැක්කා රිච් පස්සේ මං හිතුවා ඒක වැඩක් නැති වෙයි කියලා මම ඒක එළියට විසිකරා පුංචි ගැණු ළමයට ගොඩක් දුක හිතුනා රිච් පස්සේ එයා එළියට ගිහින් අඩන්ත පටන් ගත්තා.

රිච් පස්සේ එක පාරටම අර ආවිවි එයා ඉන්න තැනින් මතු වුණා. රිච් පස්සේ පුංචි ගැනු ළමයා ගොඩක් බය වුණා. රිච් පස්සේ එයා ඇහුවා මොකක්ද ඔයාගේ ප්‍රශ්නේ කියලා පුංචි ගැනු ළමයා කිව්වා මං ගාව තිබ්බ අර මායා බෝතලය අම්ම එළියට විසි කරලා ඒක දැන් කැඩිල දන්නෑ කියල කිව්වා.

රිච් පස්සේ ඒ ආවිවි එතනින් ගිහිල්ලා ආපහු සැරයක් මතු වෙලා ඒ මායා බෝතලය අරගෙන ආවා. රිච් පස්සේ පුංචි ගැනු ළමයා ගොඩක් සතුටු වුණා.

රිච් පස්සේ පුංචි ගැනු ළමයා ආවිවිට ස්තූති කරලා බෝතලය ගත්තා. රිච් පස්සේ ආවිවි එතනින් එකපාරටම අතුරුදහන් වුණා. රිච් පස්සේ මේ පුංචි ගැනු ළමයායි එයාගේ අම්මයි සතුවිත් ජීවත් වුණා.

****

පත්‍රපිටුව

රටේ අනාගත සංවර්ධනයට ඉවහල්වන සාහිත්‍යය ප්‍රබෝධයත් අධ්‍යාපනයේ ගුණාත්මක දියුණුවත් සාහිත්‍ය නිර්මාණකරණය වීභවතා කොටගත් අනාගත පරපුරේ හැකියාවන් ඔප්පා-වීම සහ එළිදැක්වීමට වේදිකාවක් ගොඩ නැගීම වැනි ඛනුවිධ පරමාර්ථ ඇතිව 2014 වසරේ පටන් මාගේ සංකල්පයකට අනුව ක්‍රියාත්මක පාසල් දරුවන් ග්‍රන්ථකරණයට යොමුකරන ක්‍රියාමූලීය පර්යේෂණ ව්‍යාපෘතිය යටතේ මේ වන විට ලේඛන අංකුර හැට දහසකට වැඩි ප්‍රමාණයක් දේශීය සාහිත්‍ය කෙරේ රෝපණය කිරීමට ලැබීම අප ලැබූ භාගයකි. එම බීජ දළු වැඩෙන්නට අවැසි සරු පසක් සැකසීම සමාජ වගකීමයි. පාසලක් මුල්වීමෙන් අධ්‍යාපනයේ එලදායීතාව වෙනුවෙන් වසර ගණනාවක් අඛණ්ඩව පාසල් කලාප, පළාත්, ජාතික සහ ජාත්‍යන්තර තලය දක්වා ක්‍රියාත්මක කර ඇති මෑත ඉතිහාසයේ එකම ව්‍යාපෘතිය මෙයයි.

මෙවර ඒ සඳහා පිරිවෙන් ගිණප තිත්සුන් වහන්සේලා ද සමීඛන්ධ කර ගැනීම වියේෂත්වයකි. මෙහිදී මහාමායා ඩාලිකා විද්‍යාලයේ විදුහල්පතිතුමිය, දියනියන්, ගුරුකවතුන්, දෙමාපියන් සහ ආදී ගිණපවන් දැක්වූ කැප කිරීමට ජාතියේ පුණාමය හිමිවිය යුතුය.

මුද්‍රිත පොත තවමත් අපේ අධ්‍යාපනයේ ප්‍රධාන මෙවලමයි. පොතකින් දරුවෙකුට ලැබෙන ආස්වාදය අන් කිසිවකින්වත් ලබාදිය නොහැකිය. මානව දැනුම ගබඩාකර තැබීමට විවිධ විද්‍යුත් උපාංග භාවිතයට එක්වීමත් සමඟ දරුවන් එයින් උරස්වීම අධ්‍යාපනයේ ගුණාත්මක ඛවට අතර්ථකාරී මෙන්ම සමාජය තුළ විවිධ ගැටලු ප්‍රශ්න නිර්මාණය වීමට හේතු වී ඇති ඛව පර්යේෂණාත්මක ව සතාව වෙයි. මෙයට පිළියම් වශයෙන් ක්‍රියාත්මක මෙම ව්‍යාපෘතියෙන් වසර ගණනාවක් මුද්‍රිත පොත් රචනාකර ඩිජිටල් තාක්ෂණය යුගයේ ස්මාර්ට් ඩාල පරම්පරාව නූතන තාක්ෂණය සමග ගලපමින් දැනට වසර දෙකක සිට රටේම පාසල් දරුවන් සමග එක්ව විද්‍යුත් කෘති රචනාකරයි. තම නිර්මාණ ජාත්‍යන්තර පාඨකයන් වෙත ගෙනයාමට මහාමායා ඩාලිකාවයන් ඩිජිටල් වේදිකාවක් ගොඩනගා දී තිබේ තම නිසඟ, සාහිත්‍ය නිර්මාණ හැකියාව තුළින් එයට පිවිසි පුංචි ගත්කතුවර ඔබගේ ලේඛන දිවියට මගේ සුභාමිංසන.

ISBN 978-624-208-885-3

ව්‍යාපෘති නිර්මාතෘ සමීඛන්ධිකාරක,
සෙනෙවිරත්න මහලේකම්